

Έτσι, μπαίνουμε στο τελωνικό βίωμα

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ὁ Χριστός μᾶς εἶπε δυό φοβερά πράγματα.

Πρῶτα-πρῶτα μᾶς εἶπε ὅτι, ἂν θέλουμε νά εἴμαστε μαζί Του, πρέπει νά ἀπαρνηθοῦμε τόν ἑαυτό μας καί δεύτερο νά σηκώσουμε τόν σταυρό καί νά Τόν ἀκολουθήσουμε.

Μετά μᾶς εἶπε, ὅτι, ἂν ὅλα, ὅσα μᾶς ἔχει δώσει ἐντολή νά κάνουμε, τά ἔχουμε ἐπιτελέσει, νά αἰσθανόμαστε καί νά ζοῦμε ὡς ἀχρεῖοι δοῦλοι. Καί αὐτό γιατί, ἔχουμε κάνει μόνο, ὅ,τι ἔπρεπε νά κάνουμε καί τίποτε περισσότερο· ἀκόμα καί αὐτό τό καλό πού ἔχουμε κάνει τό κατορθώσαμε μέ τήν δική Του δύναμη καί Χάρη. Δέν μᾶς ἀφήνει, δηλαδή, ὁ Κύριος περιθώρια γιά φαρισαϊκές καυχήσεις, γιά ὑπερηφάνειες, γιά ὑπεροχές καί, κυρίως, γιά μειονεξίες.

Πρέπει, λοιπόν, νά ἀρκεστοῦμε μόνο στό νά μείνει ἡ ψυχή μας ἐκστατική, νά βλέπουμε τά ὅσα Ἐκεῖνος ἔκανε γιά μᾶς, νά θαυμάζουμε τό Μεγαλεῖο Του, νά αἰσθανόμαστε, ὅπως λένε οἱ Πατέρες μας, ἕνα μηδενικό, τό “οὐδέν”· καί νά σκεπτόμαστε: Γιατί, ἄραγε, ὁ Θεός θέλησε, τόσο πολύ, νά μᾶς ἀγαπήσει καί νά μᾶς εὐεργετήσῃ, ἐνῶ καθόλου δέν τό ἀξίζουμε;

Έτσι, μπαίνουμε στο τελωνικό βίωμα· ζούμε, δηλαδή, και βιώνουμε εκείνα πού, κατανύσσουν τήν ψυχή μας, τραβοῦν τήν Χάρη καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, καί κάνουν τόν ἄνθρωπο χαριτωμένο παιδί Του. Έτσι ζοῦσαν κι οἱ Πατέρες μας. Ὁ μεγαλύτερος Ἅγιος ποτέ δέν αἰσθανόταν ὅτι εἶναι ἅγιος, ἀλλά ἔλεγε ὅτι εἶναι ὁ ἔσχατος τῶν ἁμαρτωλῶν, ὁ πιό φθηνός καί βδελυρός ἄνθρωπος τοῦ κόσμου.

Ἀνοίγει τό Τριώδιο· ἄλλη μιά φορά ἡ Ἐκκλησία μάς καλεῖ στήν κατάνυξη, στήν συντριβή καί στήν μετάνοια. Ἄν κρατήσουμε αὐτό τό βίωμα, πού θά ’λεγε κανείς ὅτι εἶναι αὐτό πού κυριαρχεῖ τήν περίοδο τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί τῆς προπαρασκευῆς μας γι’ αὐτήν, ἄν, δηλαδή, προσπαθήσουμε νά διατηρηθοῦμε μέσα στό θέλημα τοῦ Θεοῦ μέ ταπείνωση καί ἐλπίδα, τότε θά ἔχουμε χαρά καί εἰρήνη· καί θά ζοῦμε, τήν βεβαιότητα τῆς σωτηρίας μας, ὄχι φαρισαϊκά, ἀλλά θεάρεστα, τελωνικά καί σωτήρια.

Γέροντας Αντώνιος (Ρωμαίος)

www.imaik.gr